

Ontslag na ziekte

X , wonende te Goirle, hierna te noemen appellante, gemachtigde mevrouw mr. ,
tegen

Y, gevestigd te Tilburg, hierna te noemen verweerster,
de volgende beslissing gegeven.

1. Ontstaan en loop van het geding

Het beroepsschrift van appellante, gedateerd 4 januari 2007, is op 4 januari 2007 via de mail en op 9 januari 2007 via de post binnen gekomen bij de commissie van beroep voor het confessioneel middelbaar beroepsonderwijs. Het beroepsschrift is aangevuld bij brief van 18 januari. Bij brief van 2 februari 2007 heeft appellante nog een productie nagezonden.

Het verweerschrift met bijlagen is gedateerd 2 februari 2007.

Op 2 maart 2007 zijn ter zitting van de voornoemde commissie verschenen appellante, bijgestaan mr. .... en verweerster in de persoon van mevr. ...., lid van de algemene directie, de heer ....., locatiedirecteur en bijgestaan door mevr. mr. ....

Ter zitting van voornoemde commissie is gebleken dat tussen verweerster en appellante de CAO-VO van toepassing is, zodat de genoemde commissie de zaak in de stand waarin het geding zich bevond heeft verwezen naar de commissie.

Op 16 maart 2007 heeft ten overstaan van de commissie de mondelinge behandeling te Eindhoven plaatsgevonden. Appellante was in persoon aanwezig, bijgestaan door mr. .... namens mr. ....; namens verweerster waren aanwezig mevrouw ....., lid van de algemene directie, de heer ....., locatiedirecteur, bijgestaan door mevr. mr. ...., die een pleitnota heeft overgelegd.

Na de zitting is van de gemachtigde van verweerster een brief ontvangen van 19 maart 2007 en van de gemachtigde van appellante een brief van 30 maart 2007. Voorts is van verweerster een FOA ontvangen bij brief van 5 april 2007 waarop bij brief van 12 april 2007 namens appellante is gereageerd.

2. De feiten

Appellante is sedert februari 1999 als docente werkzaam bij verweerster. Op 6 januari 2003 werd zij arbeidsongeschikt. Op 5 mei 2005 heeft zij haar werk hervat, op een andere locatie. Appellante is begonnen met een aantal weken tijdens de lessen te observeren. Begin schooljaar 2005-2006 werd gestart met 4 lessen per week; met de bedoeling om dit aantal uit te breiden. Deze uitbreiding heeft niet plaatsgevonden. In juni 2006 werd een psychologisch onderzoek uitgevoerd door GITP met als doel de mogelijkheden van appellante om als docente werkzaam te zijn te onderzoeken. Uit het rapport bleek, dat appellante ongeschikt was om onderwijs te geven aan LWOO-leerlingen. Daarop is de reïntegratie als docente gestaakt. Tussen partijen werd afgesproken om voor 1 oktober 2006 binnen de organisatie te onderzoeken of er reële mogelijkheden waren tot herplaatsing in een andere functie. Tussen 14 juni 2006 en 27 september 2006 heeft een negental loopbaangesprekken tussen appellante en een medewerkster van het interne loopbaan bureau plaatsgevonden. Daaruit voortvloeiend heeft appellante van 26 september tot 6 december 2006 werkzaamheden verricht gedurende 2 ochtenden en 2 middagen per week die kunnen worden gerekend tot de functie van instructeur. Dit is goed verlopen. Verder liep met ingang van 1 oktober 2006 de reïntegratie via een extern reïntegratiebedrijf. Dit traject loopt nog steeds. Bij beschikking van 2 november 2006 heeft het UWV het arbeidsongeschiktheidspercentage van appellante van 65-80% verhoogd naar 80-100%. De motivering van deze beslissing is geformuleerd als volgt:

“Uit ons onderzoek blijkt dat u weliswaar passend werk kunt doen, maar door uw beperkingen onvoldoende mogelijkheden heeft op de arbeidsmarkt. Daarom bent u voor 80-100% arbeidsongeschikt.”

Bij brief van 28 november 2006 heeft verweerster appellante wegens arbeidsongeschiktheid ontslag verleend met ingang van 1 maart 2007.

Er is een FOA aangevraagd en verkregen op 27 maart 2007

3. De beoordeling

Voor de commissie is ter beantwoording de vraag, of het aan appellante gegeven ontslag voldoet aan artikel 20 Besluit ziekte en arbeidsongeschiktheid voor onderwijspersoneel primair- en voortgezet onderwijs (BZA).

Tussen partijen staat vast, dat appellante op grond van ziekte of gebreken is geraakt in een toestand van blijvende ongeschiktheid om aan de aan haar functie gestelde vereisten te voldoen, dat deze blijvende ongeschiktheid dateert van 6 januari 2003 en derhalve onafgebroken 2 jaar heeft geduurd en dat, tenslotte, herstel binnen een periode van 6 maanden na deze 2 jaar redelijkerwijs niet is te verwachten. In het beroep is wel aan de orde de vraag, of bij verweerster voor appellante geen reële herplaatsingsmogelijkheden zijn. (artikel 20, lid 2 sub c BZA) Ingevolge lid 7 van artikel 20 BZA is bij de beoordeling van voornoemde vraag vereist dat het bevoegd gezag door middel van een zorgvuldig onderzoek kan aantonen dat er voor appellante geen reële herplaatsingsmogelijkheden zijn. Hiertoe onderzoekt het bevoegd gezag eerst of de mogelijkheid bestaat van plaatsing in een functie met passende arbeid en daarna, indien die mogelijkheid zich niet voordoet, in een functie met een gangbare arbeid. Aldus, nog steeds, artikel 20, lid 7 BZA. Ingevolge lid 8 van artikel 20 BZA dient bij het genoemde zorgvuldig onderzoek betrokken te worden het oordeel van het UWV.

Appellante stelt zich, zoals reeds gezegd, op het standpunt dat zij in staat is de functie van instructeur bij verweerster te vervullen. Zij wijst er op, dat zij deze functie in de periode 26 september 2006 tot 6 december 2006 naar tevredenheid heeft vervuld en wel gedurende 2 ochtenden en 2 middagen per week. Daartegenover heeft verweerster, onder meer, aangevoerd dat het hier ging om een stage, waarbij de functie van instructeur niet in al zijn aspecten en ook niet zelfstandig werd uitgeoefend.

De commissie oordeelt hierover als volgt.

De commissie is, wat er ook zij van de wijze waarop appellante in de genoemde periode de functie van instructeur heeft ingevuld, van oordeel dat voldoende vaststaat dat zij volledig arbeidsongeschikt is voor passende en ook voor gangbare loonvormende arbeid. De commissie leidt zulks af uit het oordeel van UWV gedateerd 2 november 2006, inhoudende dat appellante arbeidsongeschikt is en op grond daarvan een volledige WAO-uitkering ontvangt. Dit oordeel houdt in, dat appellante zowel voor passende als gangbare loonvormende arbeid ongeschikt moet worden geacht. Feiten of omstandigheden, waaruit voort zou kunnen vloeien dat dit oordeel onjuist is heeft de commissie niet kunnen vaststellen. Weliswaar zijn pogingen in het werk gesteld om appellante te plaatsen als instructeur, zoals in de feiten omschreven, maar daarbij is voor de commissie niet komen vast te staan dat appellante is staat was de deze functie integraal uit te oefenen.

Het, zij het zeer laattijdig, overgelegde FOA-advies vormt integendeel een bevestiging van de juistheid van het standpunt van verweerster, dat voor appellante geen reële herplaatsingsmogelijkheden bestaan, noch in de vorm van passende, noch in de vorm van gangbare arbeid. Dat dit advies eerst is verschenen, nadat het besluit tot ontslag was genomen, doet aan het voorgaande niet wezenlijk af.

Het beroep is daarom ongegrond.

4. De beslissing

De Commissie voornoemd,

verklaart het beroep ongegrond.

Deze beslissing is gegeven in Eindhoven op 4 mei 2007 door mr.H.P.H. van Griensven, voorzitter, mr. drs. W.G.A.M. Veugelers, F.A.J. van Moorsel, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.